

[Clausager.]

sigte paa Prioritesrenterne ogsaa, og derfor maa Konverteringen følge bagefter.

Og jeg vil sige ganske frit, at det var Forudsætningen fra vor Side, at Regeringen skulde arbejde for en Konvertering paa Grundlag af denne Lov. Jeg hørte jo nok det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen sige, at dette med Forudsætninger har vi snakket om saa tit, at ingen bryder sig om dem. Men der er desværre Grund til — og det er det sørgelige ved det — at snakke om dem. Det ærede Medlem siger, at de staar intet Sted skrevet.

Det blev dog vist sagt af det ærede Medlem Hr. Fisker, at det var Meningen at sætte Krisefonden i Virksomhed temmelig hurtigt og bruge den paa den Maade, til at stive Obligationskurserne af, saa at man kunde forberede Jordbunden for Konverteringen. Se, det kalder jeg dog i nogen Grad en Forudsætning. Men den Linie holdt man ikke. Det ærede Medlem Hr. Fisker tog ud og talte om Kuponskat — det virker jo i den anden Retning, modvirker Konverteringen. Indenrigsministeren fremsatte om Efteraaret sit Konverteringsforslag Nr. 2, der ogsaa virkede i modsat Retning, mindskede Kursen. Jeg synes derfor ikke, man kan sige, at man har holdt Linien.

Der har hele Tiden været en Vilje i denne Rigsdag til med stort Flertal at give Ministeren en Konvertering, men han har ikke været klar over Vejen, han har været vaklende og ubesluttsom, saa i den ene, saa i den anden Retning og stadig væk kædet Ting til, som ikke havde Forbindelse med Konverteringen. Det er Sandheden, den politisk-historiske Sandhed om Konverteringens Forløb.

Men da det nu altsaa brast, og der ikke kom noget ud, selv ikke af den lille Plan, saa kom Ministeren til Udvalget og spurgte, om man havde Interesse i, at han arbejdede videre for at bøde paa de Ulemper, der vilde følge af, at Konverteringen nu var standset; Konverteringen var jo for Resten allerede standset i September 1934 ved Skrivelsen fra Nationalbanken, men saa kan jeg sige: ved at den nu ikke kom i Gang igen. Ja, det vilde vi gerne, erklærede vi, det var vi rede til, og i dette Øjemed er der saa udarbejdet et Forslag, hvoraf vi med god Vilje og med Glæde kan tiltræde enkelte Paragraffer, andre kan vi godt tage, og andre maa vi fraraade — det er saadan lidt blandet Gods.

Hvad nu de første fire Paragraffer angaar, Henstandsordningen for de Folk, der i Tro og Tillid til, at man fik en Kon-

vertering, havde faaet Henstand paa deres Samvittighed, saa er den jo næsten en Nødvendighed. Det er vist ikke saa forkert, det, der er lavet i saa Henseende, og jeg kan sige paa mit Partis Vegne — saaledes som det ogsaa fremgaar af Betænkningen —, at vi giver Tilslutning til Gennemførelsen af §§ 1, 2, 3 og 4. Og til Trods for, at vi ikke har faaet tilfredsstillende Svar paa en Del Spørgsmaal — og paa en Del Krav, kan jeg ogsaa sige —, som vi har rettet til Ministeren, saa er vi heller ikke helt uvillige med Hensyn til en Del af de andre Bestemmelser.

Vi har i Udvalget gentagne Gange — det fremgaar ogsaa af Betænkningen — spurgt Ministeren, om han ikke troede, Regeringen vilde ofre noget for at faa Konverteringen i de 6 Landkreditforeninger i Gang igen, hvor meget den vilde ofre, paa hvilken Maade, og hvilke Midler den eventuelt vilde bringe i Anvendelse. Men jeg kan ikke faa andet ud af det, end at Regeringen har erklæret, at det vil den ikke; den vil derimod sidde paa Vagt og afvente, om Spændvidden efterhaanden ad flere Veje og ved Forholdenes heldige Udvikling, om man saa maa sige det, kan klemmes mere sammen, saa man kan faa Konverteringen sat i Gang. Ja, det er altid pænt, og jeg takker Regeringen, fordi den saadan vil sidde paa Vagt, det er altid noget, det er bedre end ingenting. Men det er nu ikke ret meget, naar man samtidig har erklæret, at andre Midler end dem, man her har bragt i Forslag, vil man ikke kunne bruge.

Maa jeg ikke straks, medens jeg er ved det, sige, at vi havde jo ønsket at faa optaget til Undersøgelse og bedt Ministeren overveje, om ikke han kunde tænke sig at bringe et Mittel i Anvendelse for at mindske Spændvidden mellem 4 og 4½ pCt.s Obligationer, for altsaa at gøre det muligt at faa konverteret. Det er nemlig en hel eller delvis Skattefrihed eller Frigiven for Statsskat for 4 pCt.s Obligationer. Der er ingen Tvivl om, at hvis det kunde sættes i Scene paa en forsvarlig Maade, saa vilde det være et Mittel, der vilde hjælpe til at faa 4 pCt.s Obligationernes Kurser til at stige i Sammenligning med 4½ og 5 pCt.s.

Men Ministeren har erklæret, at det vil han ikke, det kan han ikke, det er skatte-teknisk umuligt. Det kan jeg nu ikke helt tro, det er. Men Ministeren har desuden erklæret, at det kan heller ikke gøres, fordi det vilde volde Statskassen for store Indtægtstab. Vi sagde, at vi var villige til at deltage i Dækningen af det Tab, om Ministeren saa vilde overveje det. Nej, vi fik et